

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۲/۲۷

موضوع: بایدها و نبایدهای بندگی حقیقی در ماه مبارک رمضان

(سخنرانی شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان - مصلی قم)

فهرست مطالب این سخنرانی:

ویژگی خاص شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان

سرنوشت انسان، به دستان خود اوست!

آثار زیانبار مادی و معنوی گناه و معصیت

در مناجات خود با خداوند، اینگونه زمزمه کنید!

در قنوت نمازتان، اینگونه دعا کنید!

ترک گناه، شرط اصلی بندگی خداوند

«اخلاص»، گوهر کمیاب اعمال عبادی

مراسم معنوی قرآن به سر گرفتن!

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين و هو خير ناصر و معين الحمد لله و الصلاة على رسول الله و على آله آل الله لاسيما على مولانا بقیة الله و اللعن الدائم على اعدائهم اعداء الله إلى يوم لقاء الله الحمد لله الذي هدانا لهذا و ما كنا لنهتدى لولا أن هدانا الله

خدا را شاکر هستیم که به ما توفیق داد امسال هم شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان و شب قدر را درک کردیم.

خدا به حق حضرت صدیقه طاهره (سلام الله علیها) که میزبان حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) هست، این ماه رمضان را ماه رمضان آخر عمرمان قرار ندهد و امسال را سال فرج مولایمان حضرت ولی عصر قرار بدهد و ما را از یاران خاصش قرار بدهد، ان شاءالله.

ویژگی خاص شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان

بنده چند نکته را به صورت فهرست وار خدمت شما عرض می‌کنم، سپس مراسم قرآن به سر گرفتن را انجام خواهیم داد. اگر یکی از عزیزانی که این برنامه را می‌بینند و در این جلسه تشریف دارند آمینشان قبول شود و دعایشان به اجابت برسد، تمام حاجات برآورده می‌شود.

در روایت داریم که در جمع دعا کنید تا جمع آمین بگویند، زیرا اگر یکی از آمین‌ها قبول شود همه حاجت روا می‌شوند. امشب، شب بیست و سوم و سومین شب از احتمالات شب قدر است.

شب نوزدهم، شب بیست و یکم و شب بیست و سوم شب‌های قدر هستند، اما طبق آنچه ما در روایات و سیره ائمه اطهار داریم این است که شب قدر حقیقی، شب بیست و سوم است.

حضرت صدیقه طاهره (سلام الله علیها) روز بیست و دوم فرزندان خود را می‌خواباندند و به آنها می‌فرمودند: استراحت کنید تا شب بیدار بمانید. حضرت ابتدای شب می‌فرمودند غذا کم بخورید، زیرا زیاد غذا خوردن خواب به همراه دارد.

رسول گرامی اسلام شب بیست و سوم ظرف آبی به دست می‌گرفتند و در مسجد می‌گشتند تا به صورت کسانی که خوابشان می‌گرفت آب پاشند.

امام صادق (علیه السلام) بیمار بودند و بیماری حضرت تا شب بیست و سوم ادامه پیدا کرد و بهبودی در حالشان حاصل شد. حضرت فرمودند: اگر قرار است من در بستر بیماری باشم، رختخواب مرا به مسجد ببرید. اگر قرار است در بستر بیماری باشم، چه بهتر که در مسجد باشم.

سفارشات ائمه اطهار (علیهم السلام) همگی نشانگر این است که امشب ویژگی خاصی دارد. عزیزان دقت کنند سرنوشت یک ساله ما، امشب رقم می‌خورد. این که ما امشب باید چکار کنیم و چکار نکنیم، نکته اساسی بحث من است.

سرنوشت انسان، به دستان خود اوست!

عزیزان آیات قرآن کریم و روایات ائمه اطهار (علیهم السلام) نکته‌ای را به ما تذکر داده است. من می‌خواهم عزیزان امشب این نکته را در ذهن مبارکشان داشته باشند تا نه تنها سال آینده، بلکه تا آخر عمر در ذهنشان بماند.

قرآن کریم دو آیه برای سرنوشت ما به دست ما فرموده است. یک جا می‌فرماید:

(وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ)

و هر کس تقوای الهی پیشه کند خداوند راه نجاتی برای او فراهم می‌کند و او را از جایی که گمان ندارد روزی می‌دهد.

سوره طلاق (۶۵): آیات ۲ و ۳

خداوند متعال در این آیه شریفه می‌فرماید که ما درهای گرفتاری را به روی او می‌بندیم و درهای سعادت دنیوی را به روی او باز می‌کنیم. این آیه شریفه کاری با سعادت اخروی ندارد. قرآن کریم همچنین در آیه‌ای دیگر می‌فرماید:

(وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا)

و هر کس از یاد من روی‌گردان شود زندگی تنگ (و سختی) خواهد داشت.

سوره طه (۲۰): آیه ۱۲۴

خداوند متعال می‌فرماید: کسانی که خود را آلوده به گناه می‌کنند، ما آنها را در دنیا عذاب و گرفتار خواهیم کرد.

بنابراین آنچه در این دنیا با سرنوشت ما بازی می‌کند، اعمال ماست و بس!

این که خداوند متعال به بعضی افراد در دنیا لطفی می‌کند یا نمی‌کند، بحث جدایی دارد؛ اما سنت ثابت خداوند عالم همین است.

آثار زیانبار مادی و معنوی گناه و معصیت

«مرحوم کلینی» در کتاب «کافی» جلد دوم صفحه ۲۶۹ از قول امام صادق (علیه السلام) نقل می‌کند که حضرت فرمود:

«لَيْسَ مِنْ عِرْقِي يَضْرِبُ وَلَا نَكْبَةٍ وَلَا صَدَاعٍ وَلَا مَرَضٍ إِلَّا بِذَنْبٍ»

هیچ رگی نزد و پائی به سنگ نخورد و دردسر و مرضی پیش نیاید، مگر به جهت گناهی که انسان مرتکب شده است.

الكافی، نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب، محقق / مصحح: غفاری علی اکبر و آخوندی، محمد، ج ۲، ص

۲۶۹، ح ۳

هرگاه سرتان درد می‌گیرد، به خاطر گناهی است که مرتکب شدید. هرگاه نبضتان می‌زند، به خاطر گناهی است که مرتکب شدید. هرگاه تب شما را فرا می‌گیرد، به خاطر گناهی است که مرتکب شدید.

به عنوان مثال گاهی اوقات شما یک دسته اسکناس را می‌شمارید، اما به جای اینکه صد عدد باشد نود و هفت عدد است. شما ناراحت می‌شوید و وقتی باز هم اسکناس‌ها را می‌شمارید، می‌بینید صد عدد است.

در روایت آمده است ناراحتی که از شمردن کم بودن اسکناس‌ها متوجه شما شد، به جهت گناهی بود که از شما سر زده بود. ما باید به این مسائل به دقت توجه کنیم.

در روایت دیگری از کتاب «کافی» از امام باقر (علیه السلام) نقل شده است که حضرت می‌فرماید:

«إِنَّ الْعَبْدَ لَيَذُنُّ الذُّنْبَ فَيَرْوِي عَنْهُ الرِّزْقَ»

همانا بنده مرتکب گناه می‌شود و روزی او از او زده می‌شود.

الكافی، نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب، محقق / مصحح: غفاری علی اکبر و آخوندی، محمد، ج ۲، ص

۲۷۰، ح ۸

بعضی گناهان باعث می‌شود روزی انسان کم شود و انسان در زندگی به فشار بیفتد و به نان شب محتاج باشد و برکت از زندگی انسان برود. از این بهتر و روشن‌تر بیان شود؟!

این قضایا تاریخ نیست که ما بگوییم فهمیدیم یا نفهمیدیم. من می‌خواهم مطلبی بگویم که با سرنوشت همه ما سروکار دارد. بازهم روایت دیگری در کتاب «کافی» جلد دوم صفحه ۲۷۱ آمده است که مؤمن از خداوند حاجت طلب می‌کند و خداوند می‌فرماید:

(ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ)

مرا بخوانید تا (دعای) شما را اجابت کنم.

سوره غافر (۴۰): آیه ۶۰

به عنوان مثال شخصی از خداوند عالم پسر طلب کرده است، دختر طلب کرده است، همسر خواسته است، خانه خواسته است، زندگی خواسته است، پول خواسته است، مکه و مدینه و کربلا خواسته است.

خداوند عالم به ملائکه می‌فرماید که دعای این بنده امشب به اجابت رسیده است، حاجت او را دیر یا زود به او بدهید. در پرونده این شخص نوشته می‌شود حاجتی که این شخص شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان داشت، به اجابت رسیده است.

«فَيَذِيبُ الْعَبْدُ ذَنْبًا»

سپس آن بنده دچار گناهی می‌شود.

«فَيَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِلْمَلِكِ لَا تَقْضِ حَاجَتَهُ ۚ وَ اِحْرِمُهُ اِيَّاهَا»

خداوند به فرشته خطاب می‌کند: حاجتش را برآورده نساز و از آن محرومش کن.

«فَإِنَّهُ تَعَرَّضَ لِسَخَطِي وَ اسْتَوْجَبَ الْجَزْمَانَ مِنِّي»

زیرا وی در معرض خشم من درآمد و سزاوار محرومیت شد.

الکافی، نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب، محقق / مصحح: غفاری علی اکبر و آخوندی، محمد، ج ۲، ص

۲۷۱، ح ۱۴

این شخص گناه کرد و با این گناه خود، حاجت برآورده شده خود را به باد داد. ببینید گناه و معصیت چقدر اثر دارد. حال بنده عرض می‌کنم که ما چکار کنیم تا مرتکب گناه نشویم. ما گاهی اوقات مرتکب می‌شویم و با خود می‌گوییم که خداوند کریم و رحیم است. خداوند کریم و رحیم است، اما رحمت و کرم خداوند متعال هم حساب و کتاب دارد. چنین نیست که بی حساب باشد. خداوند حکیم است، اما حکیمی است که تمام کارهایش بر روی حکمت است.

خداوند عالم سنت‌هایی قرار داده است. به عنوان مثال به من فرموده است که اگر می‌خواهی سیر شوی، باید غذا بخوری. من در جواب می‌گویم: نمی‌خواهم غذا بخورم، می‌خواهم با دعا خواندن سیر شوم.

خداوند متعال می‌فرماید: سنت من چنین است که شما برای سیر شدن باید غذا بخورید. همچنین ممکن است شخصی تشنه باشد و به خداوند عرضه بدارد که نمی‌خواهم آب بخورم. تو که به همه چیز قادر هستی، مرا سیراب کن! سنت الهی این است.

در روایت داریم که گاهی اوقات بنده مرتکب گناهی می‌شود، به طوری که خداوندی که ارحم الراحمین و اکرم الأکرمین است او را گرفتار عذاب الهی می‌کند.

در مناجات خود با خداوند، اینگونه زمزمه کنید!

خداوند عالم در قرآن کریم دو آیه دارد. گاهی اوقات که خداوند حال دعا کردن را به من می‌دهد، در مناجات خود این دو آیه را زیاد زمزمه می‌کنم زیرا مرا زیاد منقلب می‌کند.

در روایت هم دیدم که آیه اول امیدوار کننده ترین آیه در قرآن کریم است. بنده با خود می‌گویم که خدایا خودت فرمودی:

(قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا)

بگو: ای بندگان من که بر خود اسراف و ستم کرده‌اید! از رحمت خداوند نومید نشوید که خدا همه گناهان را می‌آمرزد.

سوره زمر (۳۹): آیه ۵۳

این آیه در قرآن کریم بسیار مهم است. این آیه را در قنوت نمازتان یا بعد از نماز در سجده شکر یا زمانی که حال پیدا می‌کنید، قدری زمزمه کنید. آیه دیگری هم که در این زمینه وجود دارد، این است که خداوند عالم می‌فرماید:

(تَبَّعْ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)

بندگانم را آگاه کن که من غفور و رحیمم.

سوره حجر (۱۵): آیه ۴۹

ما می‌گوییم: خدایا خودت گفتی به بندگان خبر بده که من گناهکاران را می‌بخشم! میان (تَبَّيْ) با (قُلْ) تفاوت وجود دارد. خداوند متعال در این آیه شریفه می‌فرماید که به همه بندگان اعلام کن که من قطعاً خدای بخشنده و مهربانم.

من به دوستان خیلی توصیه می‌کنم و می‌گویم: دعاها خوب است. خیلی خوب است انسان دعای «ابو حمزه ثمالی» را از اول تا آخر بخواند. «دعای کمیل» خیلی خوب است. «دعای ندبه» خیلی خوب است. دعای امام حسین در روز عرفه خوب است.

بنده معتقدم این دعاها برای این است که ما راه حرف زدن با خداوند متعال را یاد بگیریم. وقتی راه حرف زدن با خداوند را یاد گرفتیم، دیگر یک جمله برایمان کافی است.

امام کاظم (علیه السلام) گاهی اوقات از ابتدای شب تا صبح بعد از انجام فرائض سرش را به سجده می‌گذاشت و تنها یک جمله می‌گفت. حضرت می‌فرمود:

«قَبِّحِ الذُّنُوبَ مِنْ عِنْدِكَ فَلْيُخْسِنِ الْعَفْوَ وَ النَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ»

بحار الأنوار، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: جمعی از محققان، ج ۴۸، ص

۱۰۸، ح ۹

حضرت همین یک جمله را تکرار می‌فرمودند و گریه می‌کردند. مشاهده کنید کدام یک از فقرات دعای ابوحمزه ثمالی با روح شما سازگار است. مشاهده کنید کدام یک از فرازهای دعای سحر به دل شما می‌نشیند و در دل شما آتش به پا می‌کند. آن را بگیرید!

اگر می‌خواهید در ماه مبارک رمضان سرمایه داشته باشید، همین است. دائم با خود بگویید که خدایا خودت فرمودی:

(تَبَّعْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْعَفُورُ الرَّحِيمُ)

من این جمله را در مناجات‌هایم زیاد می‌گویم. الحمدلله رب العالمین هرچه تکرار می‌کنم، احساس می‌کنم هرشب برایم تازگی دارد.

در قنوت نمازتان، اینگونه دعا کنید!

امشب، شب بیست و سوم است و ما باید منم منم گفتن را کنار بگذاریم. بنده غالباً در مناجات‌ها یا قنوت نمازهایم تنها یک جمله به خداوند می‌گویم و آن این است: خدایا تو گفتی؛

(تَبَّعْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْعَفُورُ الرَّحِيمُ)

بندگانم را آگاه کن که من غفور و رحیمم.

خدایا من هم تو را شاهد می‌گیرم، پیامبران را شاهد می‌گیرم، تمام ملائکه را شاهد می‌گیرم، ائمه و حضرت صدیقه طاهره و امام زمان را شاهد می‌گیرم که من بنده گنهکارم و غیر از این چیزی ندارم.

(ظَلَمْتُ نَفْسِي)

من به خویشتم ستم کردم.

سوره قصص (۲۸): آیه ۱۶

من این جمله را زیاد تکرار می‌کنم. کسانی که اهل دل هستند، حرف مرا می‌فهمند. من می‌گویم:

خدایا بعضی از بندگان اهل عبادت هستند و به عبادت خود می‌نازند تا عبادتشان را شفیع بیاورند. کسانی که جهاد کردند به جهادشان خاطر جمع هستند. کسانی که شهید شدند به شهادتشان می‌بالند.

خدایا بندگان گناهکار غیر از اینکه به کرم تو چشم دوختند، چیز دیگری ندارند. خدایا بندگان گناهکار غیر از اینکه بگویند: "خدایا ما بنده گناهکار هستیم و به گناه خود اعتراف می‌کنیم" سرمایه‌ای ندارند!

خدایا تو را به آبروی امیرالمؤمنین سوگند می‌دهیم. خدایا تو را به آبروی کسانی سوگند می‌دهیم که به خاطر امیرالمؤمنین قطعه قطعه شدند و دشمنان حضرت، خون آنها را به ناحق به زمین ریختند؛ مثل «حجر بن عدی»‌ها که در راه امیرالمؤمنین قطعه قطعه شدند. دست و پا و زبان «میثم تمار» را به جرم دوستی امیرالمؤمنین بردند. خون امثال «رشید جری»‌ها به ناحق به زمین ریخته شد.

افرادی به خاطر امیرالمؤمنین شبانه روز فراری بودند و از ترس حکومت‌ها آرامش نداشتند. خدایا تو را به دلهره قلب پاک و شکسته آنها سوگند می‌دهم حاجت ما را روا فرما.

شاید من در خودم لیاقتی نمی‌بینم که خدا را به امیرالمؤمنین و حضرت فاطمه زهرا سوگند بدهم و این حرف برای دهان من بزرگ باشد، اما می‌گویم: خدایا به آبروی کسانی که در گوشه‌های زندان به خاطر محبت امیرالمؤمنین شکنجه و قطعه قطعه شدند و جلوی زن و فرزندشان سر از بدنشان جدا شد و سرهایشان را بالای نیزه بردند تو را سوگند می‌دهم.

گاهی اوقات در دعاها چیزهایی به ذهن انسان می‌آید که الهامات ربانی است. قدر این الهامات را بدانید. این الهامات را رها نکنید، بلکه آنها را در دفتر یا گوشی یادداشت کنید.

تکه الهاماتی در لابه لای دعاها به ذهنتان می‌رسد که هیچکسی تا به حال چنین حرفی به شما نزده بود، هیچ جا هم نخوانده بودید و از هیچ کسی هم نشنیده بودید. جمله‌ای در دلتان می‌آید که جگرتان می‌سوزد؛ این کرم و عنایت الهی است.

جمله‌ای به شما بگویم و آن این است که اگر نمی‌خواهید از در خانه خداوند دست خالی بروید، بگویید: خدایا خودت فرمودی من کریم‌ترین کریمان هستم. خدایا انسان کریم که سائل را از در خانه خود دست خالی رها نمی‌کند. تو کریم هستی و ما هم گدای تو هستیم!

امام باقر (علیه السلام) می‌فرماید پدرم می‌فرمود که هر وقتی مشکلی برایم پیش می‌آید، این جمله را در سجده می‌گویم:

«عُبَيْدُكَ يَا بَابَكَ أَسِيرُكَ بِفِتَائِكَ مَسْكِينُكَ بِفِتَائِكَ سَائِلُكَ بِفِتَائِكَ يَشْكُو إِلَيْكَ مَا لَا يَخْفَى عَلَيْكَ... لَا تَرُدَّنِي

عَنْ بَابِكَ»

خدایا بنده کوچکت در خانه‌ات آمده است. خدایا گدایت در خانه‌ات آمده است. خدایا فقیرت در خانه‌ات آمده است. تو کریم هستی، کریم که گدا را دست خالی رد نمی‌کند.

بحار الأنوار، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: جمعی از محققان، ج ۴۶، ص

۷۸، ح ۷۵

بیاید با خداوند متعال خودمانی و دوستانه حرف بزنیم. به عنوان مثال یکی از فقرات دعای جوشن کبیر این است:

«يَا سَفِيْقُ يَا رَفِيْقُ»

بحار الأنوار، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: جمعی از محققان، ج ۹۱، ص

۳۹۳، ج ۳

خوشا به حال کسانی که در این شبها با خداوند متعال رفیق شدند و رفاقت خود را حفظ کردند. حفظ کردن این رفاقتها هم به خاطر این است که گناه و معصیت از ما سر نزند.

ترک گناه، شرط اصلی بندگی خداوند

بنده چند قضیه خدمت شما عرض می‌کنم. «مرحوم ملأ حسینقلی همدانی» یکی از عرفای بزرگ و شاگرد «مرحوم قاضی بزرگ» استاد آیت الله العظمی کشمیری و آیت الله العظمی بهجت و دیگر بزرگان است.

ایشان که دارای چشم برزخی بودند و دنیا و آخرت جلوی چشمشان بود، در نامه‌ای به یکی از علما می‌نویسد: آنچه این ضعیف از عقل و نقل استفاده نمودم این است که اهم اشیاء برای طالب قرب، سعی تمام در ترک معصیت است. مادامی که معصیت را ترک نکرده‌ای، نه ذکر به دردت می‌خورد، نه اعمال، نه دعایت، نه نمازت، نه عبادت!! ما هر شب جمعه هم می‌خوانیم:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ»

خدایا ببخش گناهایی که دعاهای ما را حبس می‌کند.

زاد المعاد- مفتاح الجنان، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: اعلامی،

علاءالدین، ص ۶۱، الفصل الرابع فی بیان أعمال الأيام البيض من شهر شعبان

کسی نزد «ملأ حسینقلی همدانی» از شخص دیگری غیبت کرد. ایشان عصبانی شد و فریاد زد: خدا خانهات را ویران کند. چهل روز خانه مرا ویران کردی!

همه تعجب کردن و ایشان در خصوص این فرمایش خود گفت: ما در روایت داریم اگر کسی غیبت کند یا غیبت بشنود، تا چهل شب نمازش قبول نیست و تا چهل سحر دعایش به اجابت نمی‌رسد.

حال عزیزان خودشان ببینند قضیه از چه قرار است. «مرحوم بهاری» یکی از اولیاء الهی و هم دوره «مرحوم ملأ حسینقلی همدانی» بودند. ایشان از اوتاد بودند و قاضی بزرگ استاد آیت الله العظمی بهجت و دیگران خدمت ایشان بودند و دارای چشم برزخی بودند.

ایشان جمله زیبایی دارند و می‌فرمایند: وقتی حضرت موسی با حضرت خضر رفیق شدند، مدتی خدمتکار و نوکر حضرت خضر بودند. روزی حضرت موسی پرسیدند: یا خضر! تو چکار کردی که خداوند عالم مرا نوکر تو قرار داده است؟!

حضرت خضر فرمود: یا موسی! من کاری غیر از این نکردم که تلاش کردم گناه در زندگی من اتفاق نیفتد.

مرد و مردانه کسی است که امشب با امام زمان خود عهد و پیمان ببندد تا گناه و معصیت نکند. اگر این کار را کنیم، همه چیز درست است.

اگر گناه در زندگی ما نیامد، هم نماز ما نماز است. هم دعا‌های ما قبول است. هم درخواست‌های ما به اجابت می‌رسد. هم کارهای دنیوی ما خوب پیش می‌رود. هم مشکلات ما حل می‌شود. همه چیز به همین یک جمله بستگی دارد!

«مرحوم نخودکی» در ابتدای کتابی که شرح حال او را نوشتند، می‌نویسد: اگر کسی واقعاً می‌خواهد به مقامی برسد و صدایش به بالا برسد، تنها باید گناه و معصیت نکند.

«اخلاص»، گوهر کمیاب اعمال عبادی

ان شاءالله امیدواریم این بحث‌ها در ما اثر بگذارد و عمل‌ها خالص برای خداوند باشد. این جمله را هم بگوییم که امشب روزی شما بود، زیرا یک مرتبه به یادم افتاد.

«مرحوم میرزا جواد آقا ملکی» که در شیخان مدفون هستند. نقل شده است امام خمینی اجازه نمی‌دادند هیچ کتابی از سهم امام چاپ کنند و به طلبه‌ها بدهند، اما دستور دادند کتاب «مرحوم میرزا جواد آقا ملکی» را از سهم امام بخرند و در اختیار طلاب قرار دهند.

ایشان در کتاب خود تحت عنوان «المراقبات» قضیه‌ای را نقل می‌کند که خیلی تکان دهنده است. ایشان می‌نویسد: "یکی از علما همیشه در صف اول نماز جماعت بود. روزی قدری تأخیر داشت و در صف دوم نماز جماعت نماز خواند. وقتی صف دوم نماز خواند، قدری احساس حقارت کرد و با خود گفت که من هر روز صف اول نماز می‌خواندم و امروز صف دوم نماز خواندم.

او لحظه‌ای فکر کرد و با خود گفت: معلوم می‌شود سی سال نماز خواندن من در صف اول برای خداوند نبوده است. او گریه کرد و تمام سی سال نماز خود را از اول قضا کرد."

بحث اخلاص چیزی نیست که ما بخواهید از کنار خیابان بچینیم یا از مغازه بخریم و بیاوریم.

«مرحوم محدث قمی» صاحب کتاب «مفاتیح الجنان» سفری به مشهد و مسجد گوهرشاد داشتند. از ایشان خواستند که به اینجا بیاید تا روزها نماز جماعت به امامت ایشان انجام شود.

ایشان آمد و مردم نماز ظهر را به امامت ایشان خواندند. وقتی نماز ظهر تمام شد، «مرحوم محدث قمی» جانماز خود را جمع کرد و از مسجد بیرون رفت. هرچه مردم از ایشان پرسیدند که کجا می‌روید، جواب نداد و رفت. مردم نماز عصر را خودشان خواندند.

بعضی از خواص نزد ایشان رفتند و گفتند: خیلی بد بود که مردم نماز ظهر را به امامت شما خواندند و نماز عصر را رها کردید و رفتید. مردم پشت سر شما حرف‌هایی می‌زنند.

«مرحوم محدث قمی» در جواب گفت: حق مطلب این است که وقتی من داشتم نماز ظهر را می‌خواندم و امام جماعت بودم، در رکعت آخر دیدم که از آخر مسجد، عده‌ای «یا الله، یا الله» می‌گویند.

احساس کردم به قدری جمعیت پشت سر من است که مسجد مملو از جمعیت است. من از این قضیه خوشحال شدم و با خود گفتم: من که از کثرت مأمومین خوشحال می‌شوم، شایستگی امام جماعت بودن و امام شدن برای مردم را ندارم.

ایشان بعد از آن قضیه تا آخر عمر امام جماعت نشدند. این که می‌گویند پل صراط از مو باریک‌تر و از شمشیر برنده‌تر است، همین است. در خانه اگر کس است، یک حرف بس است!

مراسم معنوی قرآن به سر گرفتن!

در خانه اهل بیت (علیهم السلام) برویم. خداوند متعال در آیه ۳۵ از سوره مبارکه مائده می‌فرماید:

(وَ ابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ)

و وسیله‌ای برای تقرب به خدا انتخاب نمائید.

سوره مائده (۵): آیه ۳۵

همچنین در آیه ۵۷ از سوره مبارکه اسراء و آیه ۶۴ از سوره مبارکه نساء و آیه ۹۷ از سوره مبارکه یوسف ما را تشویق می‌کند که در خانه اهل بیت برویم.

من می‌خواهم قدری امشب دعاها و قرآن‌هایی که به سر می‌گیریم، با حضور قلب باشد. با توجه به عرایضی که ما داشتیم؛

در کوی ما شکسته دلی می‌خرند و بس

بازار خود فروشی از آن سوی دیگر است

«مرحوم محدث قمی» وقتی احساس می‌کند از زیادی مأمومین خوشحال می‌شود، با خود می‌گوید که اخلاصی در من نیست. بیاید کار را خالص برای خداوند انجام دهیم، نه اینکه از خداوند حاجت بگیریم.

از تفضل خداوند بخواهیم که حاجت ما را برآورده کند. وقتی «بِكَ يَا اللَّهُ» می‌گوییم، به این نیت نگوییم که خدایا به تو سوگند می‌دهم حاجت ما را برآورده کن. وقتی «بِمُحَمَّدٍ» یا «بِعَلِيٍّ» می‌گوییم، خالص برای خداوند بگوییم.

ما بگوییم: خدایا چون دوست داری ما این اسامی را بگوییم، ما این عبارات را به زبان می‌آوریم و از خداوند عالم می‌خواهیم ما را کرم کند و منت بر سر ما بگذارد.

بیاید این جمله را از من یاد بگیرید و بگویید: خدایا هر بنده‌ای بخواهد به کسی منت بگذارد، مایه ننگ است، اما اگر تو بر سر کسی منت بگذاری منت تو مایه افتخار است.

«فَأَمِّنْ عَلَىٰ مِمَّا أُوْجِبُهُ فَضْلَكَ وَ لَا تَخْذَلْنِي بِمَا يَخْكُمُ بِهِ عَذْلَكَ»

بحار الأنوار، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: جمعی از محققان، ج ۹۹، ص

۵۶، ح ۱۱

قرآن‌ها را جلوی صورتتان باز بفرمایید. باهم قرائت می‌کنیم:

«اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ وَمَا فِيهِ وَ فِيهِ اسْمُكَ الْاَكْبَرُ وَ اَسْمَائُكَ الْحُسْنَى وَمَا يَخَافُ وَيَرْجِي اَنْ

تَجْعَلَنِي مِنْ عُمَّالِكَ مِنَ النَّارِ»

دوستان از فضل خداوند، کرم خداوند و منت خداوند حاجت بخواهند. در رأس حوائج خود فرج امام زمان (ارواحنا له الفداء)، شفای بیماران عزیزی که در بیمارستان‌ها گرفتار هستند مخصوصاً بیماران کرونایی که چشم امیدشان به دعا‌های شماست.

جانبازان چشم امیدشان به دعا‌های شماهاست. رزمندگانی که در سنگرهای سوریه و عراق و یمن با شما هم صدا هستند و «بِكَ يَا اللَّهُ» می‌گویند. حوائج همه را در نظر بگیرید.

من یک جمله به شما توصیه می‌کنم. از خداوند بخواهید گناهانتان را ببخشد. این دعا خیلی خوب است، من همیشه گفتم که این کم همتی است. این همت نیست. بخشیدن گناه خوب است، اما خداوند غیر از اینکه «غفار الذنوب» است؛

«يا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِأَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ»

الصحيفة السجادية، ص ۳۶، دعاء ۲

هم هست. خداوند صفت دیگری هم دارد و آن این است که گناهان را به چندین برابر حسنه مبدل می‌کند.

اگر غیبت کردیم، دروغ گفتیم، دزدی کردیم یا مرتکب گناهان دیگر شدیم فردای قیامت یک مرتبه می‌بینیم که نامه اعمال ما مملو از ده هزار حج و عمره و جهاد است. ما از خداوند متعال می‌پرسیم: خدایا! ما این اعمال را انجام نداده بودیم.

خداوند متعال می‌فرماید: شما در شب بیست و سوم در دعاهایتان از خداوند خواستید «یا مبدل السيئات بأضعافها من الحسنات بدل سيئاتي بأضعافها من الحسنات». شما از خداوند خواستید که گناهانتان را به چند برابر حسنه مبدل کند.

این جمله را از من یادگاری داشته باشید. روزی رسول گرامی اسلام مهمان مرد اعرابی شد. مرد عرب بزی داشت که از شیر آن استفاده می‌کرد. او بز خود را کشت و با آن کبابی درست کرد و حضرت خوردند. رسول گرامی اسلام به او فرمود: وقتی به مدینه آمدی هرچه خواستی بگو تا به تو عطا کنم.

مرد عرب بعد از مدتی به مدینه آمد و عرضه داشت: یا رسول الله! من همان مرد عرب هستم که وقتی مهمان ما شدی تنها سرمایه من یک بز بود. من بز خود را کشتم و برای شما غذا درست کردم.

حضرت فرمود: در برابر بز خود چه چیزی از من می‌خواهی؟ هرچه دوست داری از من بخواه! مرد عرب گفت: حال که می‌گویید هرچه دوست داری از من بخواه ده رأس گوسفند و بیست رأس بز و سی رأس گاو و چهل رأس شتر به من بده.

هرچه این شخص خواست رسول گرامی اسلام به او عطا کرد. وقتی مرد عرب از نزد حضرت رفت، حضرت فرمود: ای کاش این صحابه من، همت پیرزن بنی اسرائیل را داشت. اطرافیان عرضه داشتند: یا رسول الله! داستان پیرزن بنی اسرائیل چیست؟

رسول الله فرمود: حضرت موسی به دنبال این بود تا قبر حضرت یوسف را پیدا کند. حضرت هرچه گشت پیدا نکرد تا اینکه به ایشان خبر دادند پیرزن کهنسالی است که فقط او قبر حضرت یوسف را می‌داند.

وقتی پیرزن را نزد حضرت موسی آوردند، حضرت موسی از او پرسید: شما قبر حضرت یوسف را بلد هستید؟ پیرزن گفت: بله. حضرت فرمود: آیا آنجا را به ما نشان می‌دهی؟ پیرزن گفت: خیر. حضرت فرمود: چرا قبر حضرت را به ما نشان نمی‌دهی؟

پیرزن عرضه داشت: من سه حاجت از شما دارم. اگر حاجات مرا برآورده کردی، قبر حضرت یوسف را به تو نشان خواهم داد، والا خیر.

حضرت موسی پرسید: اولین حاجت تو چیست؟ پیرزن گفت: یا نبی الله! تو نزد خداوند بسیار آبرو داری. از خداوند بخواه تا مرا به یک دختر جوان تبدیل کند. حضرت موسی دعا کرد و پیرزن به دختری جوان تبدیل شد.

حضرت موسی پرسید: حاجت دوم تو چیست؟ پیرزن گفت: مرا به عقد خودت در بیاور تا همسر پیغمبر مرسل اولوالعزم شوم. حضرت موسی پیرزن را به عقد خود درآورد، سپس پرسید: حال قبر حضرت یوسف را به من نشان می‌دهی؟

پیرزن گفت: خیر! حاجت سوم دارم. حضرت موسی فرمود: حاجت سوم تو چیست؟ پیرزن عرضه داشت: از خداوند بخواه تا در بهشت هم همسر شما باشم. حضرت موسی دعا کرد تا پیرزن همنشین حضرت در بهشت باشد.

پیغمبر اکرم فرمود: ای کاش مرد عرب به اندازه پیرزن بنی اسرائیل همت داشت. بنابراین امشب در خانه خداوند می‌روید. خداوند عالم تمام مقالید آسمان و زمین را در دست دارد.

(إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ)

فرمان او تنها این است که هر گاه چیزی را اراده کند به او می‌گوید: "موجود باش" آن نیز بلافاصله موجود می‌شود!

سوره یس (۳۶): آیه ۸۲

اگر تمام دنیا را به شما بدهند، از ملک و عظمت خداوند عالم هیچ چیزی کاسته نمی‌شود. هرچه حاجت شما بیشتر و بالاتر باشد، عظمت و کرم خداوند از آن بالاتر است. حاجات خود را مدنظر داشته باشید. قرآن‌ها را به سر می‌گیریم.

«بِهَذَا الْقُرْآنِ وَ بِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ، وَ بِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَّخْتَهُ فِيهِ، وَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ، فَلَا أَحَدٌ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ»

ده مرتبه با حضور قلب صدا بنزید:

«بِك يَا اللَّهُ»

خدایا تو کریمی. الکریم لا یرد سائله. ده مرتبه صدا بنزید:

«بِمُحَمَّد»

خدایا عزیزتر از حضرت محمد نزد تو کسی نیست. به آبروی حضرت محمد به ما کرم کن آنچه فضل و کرمات اقتضا می‌کند. با ما با آن رفتار کن. حال در خانه امیرالمؤمنین برویم:

«بِعَلِي»

علی بن ابی طالب عمری خون دل خورد. حضرت در کنار قبر حضرت فاطمه زهرا جمله‌ای دارند و می‌فرمایند:

«أَمَّا حُزْنِي فَسَرْمَدٌ»

حزن من تا قیامت باقی است.

«وَأَمَّا لَيْلِي فَمُسَهَّدٌ»

دیگر شبها از غصه خواب به چشم علی نخواهد رفت.

نهج البلاغة، نویسنده: شریف الرضی، محمد بن حسین، محقق / مصحح: صالح، صبحی، ص ۳۲۰، خ ۲۰۲ و

مِنْ كَلَامٍ لَهُ ع رُوِيَ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ عِنْدَ دَفْنِ سَيِّدَةِ النَّسَاءِ فَاطِمَةَ ع كَالْمُنَاجِي بِهِ رَسُولَ اللَّهِ ص عِنْدَ قَبْرِهِ

اگر خداوند تا آخر عمر بن من عمر بدهد، در فراق تو ناله می‌کنم و غصه‌های من پایان پذیر نیست.

خدایا تو را به حزن سرمد و لیل مسهد امیرالمؤمنین سوگند می‌دهم. خدایا تو را به قلب خسته امیرالمؤمنین سوگند

می‌دهیم که وقتی شمشیر به سرشان خورد، فرمودند:

«فُزْتُ وَ رَبِّ الْكُفْبَةِ»

مناقب آل ابی طالب علیهم السلام، نویسنده: ابن شهر آشوب مازندرانی، محمد بن علی، ج ۲، ص ۱۱۹، فصل

فی المسابقة بالیقین و الصبر

فرمود: خدایا از تمام غصه‌ها راحت شدم. خدایا از همه سختی‌ها و دلتنگی‌ها راحت شدم. ده مرتبه بگوییم:

«بِغَلِي»

حال در خانه حضرت فاطمه زهرا برویم. من می‌خواهم در اینجا دوستان قدری دقت کنند. بنده تنها می‌خواهم چند

بیت شعری بخوانم تا آن را از من یادگاری داشته باشید.

خدا را تا بگیریم بیشتر ای اشک نیرویی

چنان در شهر خود گشتم غریب و بیکس و تنها

که غیر از چشم گریانم ندارم یار دلجویی

الهی انتقامم را از آن بیدادگر بستان

که نه دستی برایم مانده، نه پهلو و نه بازویی

فتادم زیر ضرب تازیانه بارها از پا

ولی نگذاشتم کم گردد از مولا سر مویی

زهرای فدایی علی است. حضرت دوزانو در برابر امیرالمؤمنین می نشیند و می فرماید:

«روحی لروحک الفداء، نفسی لنفسک الوقاء»

حضرت فاطمه زهرا می فرماید: یا علی! من فدایی تو هستم. تا زمانی که روح در بدنم هست، نمی گذارم یک مو از سر تو کم شود.

فتادم زیر ضرب تازیانه بارها از پا

ولی نگذاشتم کم گردد از مولا سر مویی

نمی دانم حال دارید یا ندارید. اگر حال ندارید اصلاً گوش نکنید. اگر حال دارید این جمله را خوب تحویل بگیرید. اگر این جمله را تحویل بگیرید، موقعی که می خواهید به رختخواب هم بروید می سوزید.

به خون دیده بنویسید بر دیوار این کوچه

که اینجا کشته راه ولایت گشته بانویی

گرفتم در میان کوچه پاداش رسالت را

چه پاداش گرانقدری، چه بازوبند نیکویی

از ضرب تازیانه‌ای که زدند بازوی حضرت فاطمه زهرا آن چنان ورم کرد و سیاه شد که تا آخر عمر حضرت بهبودی حاصل شد. به هنگام غسل دادن امیرالمؤمنین دید هنوز سیاهی بازوی حضرت فاطمه زهرا خوب نشده است.

مدینه ثبت کن این را که در امواج دشمن‌ها

حمایت کرد از دست خدا بشکسته بازویی

«بِفَاطِمَةَ»

ده مرتبه بگویید:

«بِالْحَسَنِ»

ده مرتبه بگویید:

«بِالْحُسَيْنِ»

خدایا تو را به حال فرزندان امام حسین سوگند می‌دهیم، زمانی که بالای تل زینبیه آمدند و دیدند شمر روی سینه امام حسین نشسته و در حال جدا کردن سر از بدن حضرت است. ده مرتبه بگویید:

«بِغَلِي بْنِ الْحُسَيْنِ»

ده مرتبه بگوئيد:

«بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ»

ده مرتبه بگوئيد:

«بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ»

ده مرتبه بگوئيد:

«بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ»

ده مرتبه بگوئيد:

«بِغَلِي بْنِ مُوسَى»

ده مرتبه بگوئيد:

«بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ»

ده مرتبه بگوئيد:

«بِغَلِي بْنِ مُحَمَّدٍ»

ده مرتبه بگوئيد:

«بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ»

ده مرتبه بگوئيد:

«بِالْحُجَّةِ»

خدایا تو را قسم می‌دهیم اللهم انی اسألك بالوحدانية الكبرى و المحمدية البيضاء و العلوية العلیاء و بجميع ما احتجبت به علی جميع خلقك و بالاسم الذي حجبته عن خلقك فلم يخرج منك الا ألیك، صل علی محمد و آل محمد و اجعل لنا من أمرنا فرجا قریبا یا الله.

خدا دعاهای همه ما را به اجابت برسان. خدایا حوائج همه ما را برآورده بگردان. خدایا مولایمان را از ما راضی بگردان. خدایا فرجش را نزدیک بگردان. خدایا ما را از اعوان خاصش قرار بده.

هدیه به ارواح پاک انبیاء، اولیاء، شهداء، صالحین بالأخص امام راحل و عزیز شهیدمان «حاج قاسم سلیمانی» رحم الله من قرأ الفاتحة مع الصلوات.

والسلام علیکم و رحمة الله و بركاته